

que han tenido también que ser hospitalizadas por distintas patologías, desde setenta a noventa y un años, 24.416 personas; personas hospitalizadas que tenían COVID y que han ingresado en las UCI, también de setenta a noventa y cuatro años, han ingresado 251 personas..., han sido hospitalizadas en UCI, 251, un 9,6 %.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Consellera.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

De las personas que ingresaron y que fueron hospitalizadas no COVID en UCI, ingresaron 1.766, un 7,2 %.

Simplemente lo que se ha valorado ha sido el criterio clínico para determinar si una persona tenía que entrar en una UCI o no. Solo, solo criterios clínicos. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, continuem amb la sessió de control. Ara, amb la pregunta que formula en nom del Grup Parlamentari Compromís, el síndic, il·lustre diputat Fran Ferri, pregunta al president del Consell.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president, no es fie, no es fie. *Dejemos de lado* a aquells que vénen en meitat de la pandèmia a buscar la cadireta o que, allà on governen, donen la presidència de la comissió de reconstrucció a aquells que defensen els masclisme, l'homofòbia i el racisme. No es fie, *dejémoslo de lado*.

Des de Compromís, volem conèixer quina és la valoració que fa el Consell que el govern central no corregisca la discriminació cap a les comunitats autònomes infrafinçades. Especialment perquè el cas més flagrant, més injust, més indignant és el que patix el País Valencià. No només perquè som els que rebem menys finançament per habitant –això ja ho sabem– sinó també perquè som el únics, tot i estar més empobrits que la resta, que aportem recursos al sistema en lloc de rebre'n.

I si esta situació ja era alarmant abans d'esta pandèmia, ara ho més amb l'emergència sanitària, la crisi econòmica i el drama social generat per la COVID-19. I és una evidència que algunes administracions podran afrontar este repte. Altres, en canvi, no podran o es quedaran a meitat camí per falta de recursos. Nosaltres, si res no canvia, serem d'este segon grup.

No sé si recorda, senyor president, com en moltes intervencions públiques s'ha repetit allò que el virus no entén

de classes ni de territoris. Fins i tot, algú va arribar a dir que este virus ens igualava a tots.

Això pot ser cert des d'un punt de vista microbiològic, però si parlem de les conseqüències de la pandèmia, la cosa canvia. No és el mateix haver viscut el confinament en un pis en propietat o en una propietat de més de 300 metres quadrats amb terrassa, piscina, jardí, que haver-ho fet en un pis interior de 50 metres. No és el mateix haver-se quedat amb els xiquets i xiquetes podent teletreballar, cosa difícil, que quan has hagut d'anar a la faena de manera presencial. No és el mateix estar afrontant la crisi econòmica amb una faena estable que amb un treball precari.

De la mateixa manera, senyor president, no és el mateix afrontar la situació amb uns ingressos per habitant de 5.000 euros, que amb uns ingressos, com per exemple Euskadi o Navarra, que si reps 3.000 euros menys com els passa als valencians i les valencianes.

Clar que la pandèmia entén de classes socials, clar que entén de territoris i és evident que no ens iguala. Al contrari, esta pandèmia acusa les desigualtats.

Per això, és incomprendible que, a dia de hui, encara no s'haja posat solució damunt de la taula per a les comunitats autònomes infrafinçades. Una solució com la que venim defensant des de Compromís que proposen entitats com Fedea, que no és una altra cosa que, mentres no es reforme el sistema de finançament, es pose un fons d'anivellament que ens iguale a la mitjana..., amb el que reben altres territoris, ni més ni menys.

Senyor president, segurament vosté estarà d'acord amb mi, una no decisió també és una decisió. No fer res per a corregir una desigualtat és avalar eixa desigualtat. Si no es rectifica, el govern central haurà decidit que la discriminació que patim els valencians continue. O podríem dir més, haurà decidit que s'agreuge. Perquè si ja érem els últims de la cua i ara el repartiment dels nous fons es continua fent per davall del nostre pes poblacional, la desigualtat no només no es reduïx, sinó que augmenta.

Amb esta no decisió del govern central ha decidit que els valencians i valencianes tingam menys recursos que altres territoris per a la nostra sanitat pública, per a lluitar contra el virus. Ha decidit que tingam menys diners per a ajudar les persones davant d'una crisi social i econòmica sense precedents. Ha decidit que tingam menys recursos que la resta per a donar suport a autònoms, a empreses, a treballadors i treballadores.

Des de Compromís ens felicitem que haja caigut el dogma neoliberal i ara se'ns permeta als governs planificar i convertir-se en un estat emprenedor, com ho està fent França, com defensen algunes economistes. Però no sigam il·lusos, eixa oportunitat serà aprofitada pels que tenen recursos. I nosaltres, si no en tenim, perdrem el tren i ens despenjarem, pot ser per sempre, de les regions i territoris més avançats i desenvolupats d'Europa.

Continuarem perdent posicions, continuarem empobrint-nos, i bona part dels valencians i valencianes continuaran condemnats a un futur de precarietat. Ens juguem tant com a societat, senyor president que ací no caben posicions partidistes.

Des de Compromís ho tenim claríssim, no podem consentir este maltractament. I alguns, fins i tot, ens ataquen per defensar a Madrid el que defensen ací estes Corts en les seues posicions o que defensa tot el Botànic i el conjunt de les Corts.

Però, mire, nosaltres no hem vingut a este món a ser simpàtics amb els governs de Madrid. Hem vingut a ser útils als valencians i les valencianes. I això passa hui per a aconseguir d'una vegada per totes que s'acabe la nostra discriminació.

Esperem contar per això amb el suport del Consell en esta lluita, perquè, efectivament, com vostè va dir, senyor president, la lleialtat als valencians i valencianes és incompatible a la submissió als que ens discriminen.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

La pregunta formulada serà contestada pel president del Consell. Una vegada seguim el protocol que ens ha marcat el Comitè de Seguretat i Salut de les Corts i que complim escrupolosament.

President, quan vullga, està en l'ús de la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Efectivament, la pandèmia..., les conseqüències de la pandèmia no afecten a tots per igual. Perquè sí que és cert que hi ha un efecte, diguem-ne, democratitzador en el que és el virus epidemiològicament, però el que és cert és que al final les conseqüències són diferents.

I, per això, el més important de l'eixida d'esta crisi és que ha d'haver cohesió social. És l'element clau de l'eixida. Allò que significarà si estem fent bé les coses o mal serà la cohesió, i perquè hi haja cohesió social, que és fonamental, és necessari també que hi haja cohesió territorial.

Nosaltres compartim, jo crec que ho compartix tota la cambra, esta situació. Hem de vore de quina manera som útils per a intentar resoldre esta situació. Però que és ben cert que hi ha una situació de discriminació objectiva dels interessos dels valencians, i això és aixina, ve... històricament i és una realitat. I, de fet, les Corts en moltes ocasions s'ha manifestat en eixa posició i, també, ara en l'informe de l'IVIE, una de les palanques fonamentals que ens donen per tal de plantejar el pla de reconstrucció, ha de tindre un finançament adequat.

I això continuarà sent una part fonamental de la nostra agenda i continuarem treballant junts per a aconseguir-ho.

És cert que en estos anys, ara ja sí, hem aconseguit almenys, que no és una gran victòria perquè encara no hem aconseguit la solució, però hem aconseguit alguns avanços.

El primer avanç que hem aconseguit és que s'ha situat el problema valencià en l'agenda espanyola, i està ahí. I, de fet, algunes de les qüestions de les quals ara després també li faré esment, és perquè està esta qüestió en l'agenda.

I, en eixe sentit, és ben cert que, fins i tot, Fedea, al qual vostè fea referència, que és un laboratori econòmic que no ha estat moltes vegades posicionat al nostre costat, ha acceptat algunes posicions i el doctor De la Fuente crec que en estos moments està en una posició més pròxima a les nostres tesis que ha estat en altres moments.

Per tant, això és un treball molt complex que cal vore com se va elaborant d'una manera concertada, perquè a la fi ha de ser el Congrés dels Diputats d'Espanya que *(inintel·ligible)* ... eixa situació i ha de ser també el consell de política fiscal, en el qual efectivament no tenim massa aliats, i cal dir-ho amb tota claredat. En la Conferència de Presidents va haver un president que l'altre dia va dir: «No, no, ¿para esto reparto los 16.000 millones? Lo que hay que hacer es aplicar el sistema de financiación –i va afegir– en el que todos estamos de acuerdo». I vaig alçar la mà i *digo*: «¿Dónde?». Nosaltres no estem d'acord en això.

Per tant, és cert que hi ha una qüestió estructural en la qual estem d'acord, i hi han qüestions conjunturals.

Jo el que sí que vull dir és que en la qüestió conjuntural mai el govern valencià ha tingut el suport que ha tingut ara per part del govern, en la part de la liquiditat. Mai s'havia tingut, mai. Excepte, va haver un moment determinat que no va arribar a tant, però va ser abans de la campanya del 2015, que vam tindre un moment dolç. Però s'ha acabat. Mai ha sigut aixina.

Ara sí. Ara, en estos moments, la comunitat autònoma per habitant que més suport ha rebut en tots els sistemes de suport, és a dir, el FLA, pla extraordinari, ha estat a la Comunitat Valenciana.

Nosaltres vam calcular que necessitàvem fins a juliol necessàriament, al menys, per a poder... fer resposta a les nostres obligacions 2.200 milions. Han passat de 3.500 milions els que tindrem. I, en estos moments, la conselleria d'hisenda està fent un gran esforç –gràcies també al treball de tot el govern– per intentar pagar tot allò que veem, que és molt, malauradament. Perquè la base continua sent un problema, i la base del sistema de finançament.

Però això és el que hem de canviar i, per això, hem de treballar. Però jo també vull dir que en este moment hi ha hagut una mirada positiva per part del govern i això sí que s'ha entès: 72 milions i acció addicional del govern per fer front a la despesa, que això ha sigut... mes a mes i, ara, el fons dels 16.000 milions.

El fons dels 16.000 milions és una demanda de tres comunitats autònomes. Va ser fonamentalment la Comunitat Valenciana, Catalunya i, també, Andalusia. I això nosaltres ho hem demanat junts. I, després, per primera vegada, el Govern d'Espanya ha fet un fons al marge del propi sistema, 16.000 milions, que curiosament els 16.000 milions tenen a vore

també en el dèficit estructural que nosaltres calculem del propi sistema en el conjunt.

Ara bé, ¿com se van a repartir eixos recursos? Bé, doncs el conseller d'hisenda està fent un gran esforç, tot l'equip de la seua conselleria, el secretari autonòmic, estan tots treballant permanentment per vore si podem anar avançant posicions.

Hi ha una part fonamental en la qual jo, com a president també en la Conferència de Presidents, vaig estar d'acord i ho de dir ací en total claredat. Aquells que han patit més com la Comunitat de Madrid o Catalunya més directament els efectes de la pandèmia han de tindre més recursos per a eixa qüestió, en el tram que estiga ahí situat.

Però en tots els altres trams ja ha de ser..., el factor població ha de ser el fonamental. I d'afegir altres, que cal afegir altres qüestions, cal afegir també la renda *per capita*, com molt bé vosté deia, en el qual nosaltres estem 12 punts per baix.

I, després, hi ha una qüestió fonamental, en els 5.000 milions que han de servir per a tancar els forats de la recaptació no rebuda, el que no és possible és que aquelles comunitats autònomes que no tenien pressupostats impostos, ara tinguen un aval pressupostari del govern. Això no té cap sentit. És a dir, l'esforç fiscal ha de comptar.

I eixe és el nostre... funcionament, el nostre paper, la nostra reivindicació, que crec, sincerament, que compartim. I la posició del Consell és una posició absolutament compartida.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Anem a continuar amb la sessió de control. Ara amb la pregunta que formularà, en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, el síndic adjunt, l'il·lustre diputat José María Llanos.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Llanos Pitarch:

Gracias, señor presidente.

Señor *president*.

Consellers.

Señorías.

Señor Puig..., bueno, en primer lugar, por supuesto, el recuerdo de Vox, el respeto y nuestras oraciones por los fallecidos. Nuestro compromiso con sus familias y con los valencianos y nuestro agradecimiento y reconocimiento a todos los que se están jugando la vida por nuestra salud.

Señor Puig, hoy es un día de duelo, efectivamente, y ayer también lo era, y antes de ayer y hace tres meses, como

mínimo, que estamos todos los españoles, el mundo entero y todos los valencianos de duelo. Pero hasta ayer a ustedes solamente se les ocurría fomentar comedias de cuarentena, ahora resulta que el duelo ha empezado, hoy no, hace tres meses.

Usted compareció en la Diputación Permanente y pidió disculpas, y yo le dije que eso le honraba y que desde Vox seríamos leales para luchar contra esta crisis sanitaria. Le dije: señor presidente, toda nuestra mayor lealtad si actúa correctamente. Pero tendremos que advertir, denunciar y actuar frente a una administración que sea irresponsable o incompetente. Porque la lealtad no es un cheque en blanco y, cuando las cosas no se hacen, o se hacen tarde o se hacen mal, esa lealtad es traición a los valencianos, que son los que de verdad merecen toda nuestra lealtad, y no las administraciones cuando se equivocan.

Pues bien, ahora, más de un mes después, señor Puig, esa lealtad ha sido traicionada por usted. Hace dos domingos hizo su particular «Aló, presidente» y me pareció ver un espejismo, parecía que estaba soñando, parecía usted verdaderamente enfadado con su gobierno central. Y dije una cosa bien, y luego dije otra, y hubo un momento en el que ya no sabía si le estaba escuchando a usted o a un político de Vox, de mi partido, sencillamente porque estaba diciendo cosas razonables, cosas absolutamente de sentido común. Pero eso, señor Puig, duró poco y desperté, porque dije algunas cosas razonables, sí, pero sus obras no lo eran.

Por eso le pregunto, señor presidente: cuál es la valoración del Consell sobre la gestión de la crisis provocada por la COVID-19.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

La pregunta serà contestada pel president del Consell.

Quan vosté vullga, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Muchas gracias, señor Llanos.

En primer lugar, quiero mandar un recuerdo a Ana Vega, que en estos momentos no nos puede acompañar, y sabe de nuestro afecto y de nuestro cariño.

Por lo demás, pues mire, en primer lugar, el patrimonio de la razón no lo tiene nadie. Si en eso no estamos ya de acuerdo, pues la verdad es que está la cosa complicada.

Y respecto a la lealtad, efectivamente, la lealtad siempre tiene que ser diabólica. Yo, sinceramente, he intentado ser ahora y siempre leal con el pueblo valenciano, que es el único,